ιστήθησαν νὰ ἀποδεχθῶσι τὴν πρότασιν
ην.

Ἀπερχόμενος τῆς νήσου, τὴν ὁποίαν τό-
θερμῶς ἠγάπησα καὶ ὑπὲρ τῆς εὐημερίας
ὁποίας τολμῶ νὰ εἴπω ὅτι εἰργάσθην ἐπὶ
ὦ ἔτη μετ' ἀφοσιώσεως τελείας, τῆς νή-
ῆς οἱ πόθοι ἀπετέλεσαν καὶ ἀποτελοῦσι τὸ
τιστον τῆς ψυχῆς Μου μέλημα ὅπως καὶ
λήρωσις αὐτῶν τὴν γλυκυτέραν τοῦ βίου
ἐλπίδα θεωρῶ καθῆκον νὰ συστήσω διὰ
ευταίαν φορὰν πρὸς πάντας ὑμᾶς, ἵνα ἐν
ήνῃ ὁμονοίᾳ καὶ ἰδιαιτέρᾳ κατὰ τὰς παρού-
περιστάσεις φρονήσει, ἐξακολουθήσητε ἐλ-
οντες τὴν συμπάθειαν τῶν Προστατίδων
νάμεων καὶ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου τὴν
ίμησιν, περιβάλλητε δὲ διὰ πλήρους ἐμπι-
οσύνης τὸν διάδοχόν Μου πρὸς ἀσφαλεστέ-
ν καὶ ταχυτέραν τῶν ἐθνικῶν πόθων ἐπί-
ξιν. Τὰς θερμὰς ταύτας συστάσεις Μου ἔχω
ποίθησιν ὅτι θὰ ἀκούσητε ὁλοψύχως, διότι
σίζομαι ἐπὶ τῆς νοημοσύνης καὶ τοῦ ἁγνοῦ
ατριωτισμοῦ ὑμῶν ὡς καὶ ἐπὶ τῆς πρὸς Ἑ-
ἀγάπης σας, ἣν οὐδέποτε θὰ λησμονήσω.

Ἀποχαιρετῶν ὑμᾶς, ἀγαπητοὶ Κρῆτες, εὔ-
χομαι εἰς τὸν Ὕψιστον, ἵνα εὐδοκήσῃ νὰ ρα-
χύνῃ ὅσον οἷόν τε πλειότερον τὸ τελευταῖον
τῆς πολυμόχθου σταδιοδρομίας ὑμῶν διάστημα
ἀξιώσῃ δὲ καὶ Ἐμὲ νὰ ἐπανίδω ταχέως τὴν
ἀγαπητήν Μου νῆσον ἀποτελοῦσαν ἓν καὶ ἀ-
πόσπαστον πλέον μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλά-
μέρος.

Ἐν Χαλέπᾳ τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1906

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Χωροφύλακες.

Ἀπερχόμενος τῆς ἀγαπητῆς Μου Νήσου Κρήτης μετὰ ὀκταετῆ διαμονὴν ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν, θεωρῶ ἱερὸν καθῆκον μου ὅπως ὡς Ἀνώτατος ὑμῶν Ἀρχηγός, ἐκφράσω εἰς τὸ ἐπίλεκτον σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς τὴν ἄκραν εὐαρέσκειάν Μου καὶ τὰς ἐγκαρδίους εὐχαριστίας Μου διὰ τὴν εὔορκον ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ καὶ τὴν παραδειγματικὴν ἀφοσίωσιν, ἣν Μοὶ ἀπέδειξε καὶ τὴν ὁποίαν πάντοτε καὶ πανταχοῦ θὰ ἐνθυμοῦμαι μεθ' ὑπερηφανείας καὶ εὐγνωμοσύνης.

Σᾶς ἀποχαιρετῶ, ἀγαπητοί Μου Χωροφύλακες, μὲ θλῖψιν μὲν διότι σᾶς ἀποχωρίζομαι ἀλλὰ μὲ τὴν γλυκεῖαν ἅμα ἐλπίδα, ὅτι μετ' οὐ πολὺ θέλεται ἀποτελέσει πολύτιμον μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ Βασιλέως ἡμῶν καὶ σεπτοῦ Πατρός Μου.

Ἔχω σταθερὰν τὴν ἐλπίδα ὅτι τὴν ἀξιοθαύμαστον πειθαρχίαν καὶ τὰς ὄντως παραδειγματικὰς στρατιωτικὰς ἀρετάς, ἃς τόσον πασιφανῶς ἀπεδείξατε κατὰ τὸ διάστημα τῆς διαμονῆς Μου ἐν Κρήτῃ, θέλεται ἐξακολουθήσει τηροῦντες ὡς ἱερὰ κειμήλια, ἵνα δυνηθῇ καὶ ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς Ἡμῶν, ὅταν ἀνατείλῃ ἡ λαμπρὰ ἐκείνη ἡμέρα τῆς ἐκπληρώσεως τῶν πόθων μας, νὰ αἰσθανθῇ τὴν αὐτὴν ὑπερηφάνειαν καὶ τὴν αὐτὴν πρὸς ὑμᾶς ἀγάπην ὡς Ἀρχηγός Ἡμῶν, τὰς ὁποίας ηὐτύχησα νὰ αἰσθανθῶ Ἐγώ.

Σᾶς ἀποχαιρετῶ καὶ ἔστε βέβαιοι ὅτι τὴν εἰλικρινῆ ἀγάπην καὶ τὴν μεγάλην πρὸς ὑμᾶς ἐκτίμησίν Μου θέλω τηρήσει πάντοτε ἀναλλοιώτους.

Ἐν Χαλέπᾳ τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1909

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Η ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΗΣ Α·Β·Υ· ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ἡ πρὸς τὴν Α.Β.Υ. τὸν Πρίγκηπα Γεώργιον γενομένη ἐν Πειραιᾶ ὑποδοχὴ ἦτο ἐνθουσιωδεστάτη ἐντελὴς ἀποθέωσις. Ἀπὸ τῆς ἀποβάθρας μέχρι τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ εἶχον στρωθῆ τάπητες ἡ Α.Β.Υ. ὁ Διάδοχος τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον οἱ Πρεσβευταὶ καὶ πᾶσαι αἱ Ἀρχαὶ παρίσταντο κατὰ τὴν ἀποβάθραν καὶ ὑπεδέξαντο τῆς Α.Β.Υ. χιλιάδες λαοῦ πάσης τάξεις παρευρέθησαν κατὰ τὴν ὑποδοχὴν σῶμα Κρητῶν κατὰ τὴν ἀποβάθραν παρατεταγμένων ἐξητοκραύγαζεν ὑπὲρ τοῦ Πρίγκηπος ἀναθεματίζων τὸν Βενιζέλον καὶ τοὺς περὶ ὑπαιτίους τῆς ἐθνικῆς συμφορᾶς.

Τὴν π. Τετάρτην περὶ τὴν 5 μ.μ. ἡ Α.Ε. ὁ Νέος Ὕπατος Ἁρμοστὴς Κρήτης γενόμενος δεκτὸς παρὰ τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Ἀντιβασιλέως Διαδόχου συνεσκέφθη μετ' Αὐτοῦ περὶ τῆς καθόδου του ἐν Κρήτῃ.

Κατωτέρω δημοσιεύομεν περισπούδαστον ἄρθρον πολιτικὸν τῆς ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένης πατριωτικωτάτης Ἐφημερίδος "Ἀγών,, δι' οὗ πιστῶς ἀπεικονίζεται ἡ βαθυτάτη ὀδύνη τοῦ τε Κρητικοῦ καὶ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἐπὶ τῇ ἐπικειμένῃ ἀποχωρήσει ἐκ τῆς Κρήτης τοῦ λατρευτοῦ Βασιλόπαιδος Γεωργίου, τὴν ἀποχώρησιν προυκάλεσεν ὡς εὐστόχως ὑποστηρίζει ὁ πολιτικὸς ἀρθρογράφος τοῦ "Ἀγῶνος,, ἀπαίσιος δικηγορισμὸς καὶ ἐπιστημονικὴ ἀντιπατριωτικὴ δρᾶσις ἐν ἀδελφικῇ συνεργασίᾳ πρὸς ξενοκρατικὴν πολιτικὴν πρὸ τῶν φρικτῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ὁποίων τὸ Ἐλεύθερον Βασίλειον ἐκβιασθὲν ἠναγκάσθη νὰ δεχθῇ τὴν προταθεῖσαν λύσιν ὡς ἐθνικήν, ἵνα μὴ πλειότερα ἐθνικῶς ἀπολέσῃ ἐν Κρήτῃ.

Ὁ Πρίγκηψ Γεώργιος καταλείπει τὴν Κρήτην, διότι διέσεισε τοῦ ἀκλονήτου βράχου τὴν βάσιν ὁ δικηγορισμός, ἡ νέα αὕτη τῆς σοφιστείας ἔκφανσις ἡ λυμαινομένη τὰς σημερινὰς ἑλληνικὰς πολιτείας· ὁ Ἀλέξανδρος Ζαΐμης μεταβαίνει εἰς τὴν Κρήτην, διότι θέλει αὐτὸ ἡ Κυβέρνησις τῆς ἐλευθέρας πατρίδος.

Τὸ πένθος τῆς νήσου, διότι ἀποχωρίζεται τοῦ Ἡγεμονίδου, τοῦ καταπρασίνου καὶ τὴν ἐαρινὴν εὐοσμίαν τῶν Ἑλληνικῶν ἐλπίδων ἀποπνέοντος βλαστοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλικοῦ οἴκου, εἶνε δίκαιον, εὔλογον καὶ εὐνόητον· ἀλλὰ καὶ ἡ σύνεσις, ἥτις ἐπιβάλλει εἰς τοὺς Κρῆτας νὰ ἀποδεχθῶσι τὸν νέον ἀντιπρόσωπον τῆς ἐλευθέρας μητροπόλεως, εἶνε ἀναγκαιότατον μαρτύριον, ὅπερ ζητεῖ ἡ Ἑλλάς, τῆς ἀδιαφιλονεικήτου τῶν νησιωτῶν φιλοπατρίας.

Θρηνοῦμεν ὅλοι τὴν ἀποχώρησιν τοῦ πρίγκηπος καὶ τὸ ἄλγος εἶνε βαθύτερον, διότι Ἑλληνικαὶ χεῖρες συμπλακεῖσαι φεῦ! πρὸς ξένας συνώθησαν ὁμοῦ καὶ ἐξεδίωξαν τὸν βασιλικὸν γόνον ἐκ τῆς νήσου· χεῖρες πολλαὶ ὁμοῦ ἑλληνικαί· χεῖρες, ἃς ἐν Κρήτῃ ἐκίνησε ποταπωτάτη φιλαρχία, ἐν Ἀθήναις φαυλοτάτη πολιτικὴ ἀσυνειδησία καὶ ῥυπαρωτάτη ἀκρισία κροκοδείλεια νῦν καὶ αὐτὴ χύνουσα δάκρυα. Θρηνοῦμεν καὶ πρέπει νὰ θρηνῶμεν, διότι οὕτως βαρέως ἐκτίνομεν ἀσυγχώρητα ἡμῶν λάθη, ὧν τὸ μέγιστον ἡ ἀπειθαρχία. Ἄλλα ἤθελεν ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων καὶ ἡ Κυβέρνησις αὐτοῦ ἐν Ἀθήναις καὶ ἄλλα αἱ φιλοπάτριδες μεγαλοφυΐαι τοῦ Θερίσου ὑποστηριζόμεναι ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς τριόδοις τῶν Ἀθηνῶν πολιτικομανούντων ἀζημιώτως, ὑποθέτομεν, παιδαρίων.

Ἀλλ' οἱ θρῆνοι καὶ οἱ κοπετοὶ δὲν καταπαύονται διὰ τοῦ διπλασιασμοῦ τῶν ἁμαρτημάτων. Διπλασιασμὸς δὲ ἢ μᾶλλον πολλαπλασιασμὸς τοῦ ἀπαισίου τοῦ Θερίσου ἁμαρτήματος θὰ εἶναι, ἂν ἡ μεγίστη πλειονότης τῆς Κρήτης ἔλθῃ σήμερον καὶ εἴπῃ πρὸς τὴν Ἑλλάδα ὅ τι εἶπε πρὸς αὐτὴν πέρυσιν ὁ Βενιζέλος: **Δὲν σὲ ἀκούω, ὦ μῆτερ διότι εἶμαι σοῦ συνετωτέρα, διότι ἐγὼ σοῦ πλείονα γινώσκω!**

Τί εἰς τοιαύτην σύνεσιν καὶ τοιαύτην ἐμπειρίαν ὀφείλουσιν Ἑλλὰς καὶ Κρήτη, συναισθανόμεθα νῦν πάντες. Ἀλλ' ὀφείλομεν καὶ νὰ κατανοήσωμεν, ὅτι τὸ πικρὸν δίδαγμα δὲν πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ, ὅτι στοιχειώδης πολιτικὴ σύνεσις, γνώρισμα ἀείποτε φιλοπατρίας ἀνοθεύτου, ἐπιβάλλει νὰ ταχθῶμεν πάντες ὑπὸ μίαν θέλησιν καὶ μίαν γνώμην, τὴν θέλησιν καὶ τὴν γνώμην τῆς ἐλευθέρας πατρίδος. Καὶ αὐτὴ σήμερον ἀποστέλλει εἰς τὴν Κρήτην τὸν Ἀλεξ. Ζαΐμην. Ἄριστον θὰ ἦτο νὰ μὴ φύγῃ ὁ πρίγκηψ. Ἀλλὰ τούτου ἀκατορθώτου καταστάντος, ἓν νῦν μένει ἄριστον ἐκ τῶν πρακτέων, τοὺς ὀλοφυρμοὺς ἐπὶ τῇ ἀποχωρήσει τοῦ πρίγκηπος νὰ διαδεχθῶσιν ἀμέσως αἱ ἰαχαὶ ἐπὶ τῇ δεξιώσει τοῦ νέου ἀντιπροσώπου τῆς πατρίδος κ. Ἀλεξ. Ζαΐμη. Καὶ ἂν ἔτι οὗτος μὴ ἐλέγετο Ζαΐμης, καὶ ἂν μὴ ἦτο γόνος οἴκου ἐκ τῶν θεμελιωτῶν τοῦ ἐλευθέρου βασιλείου καὶ ἀνὴρ προσενεγκὼν τιμιωτάτας τῇ πατρίδι ὑπηρεσίας καὶ ἐγγυώμενος διὰ τῆς πολιτικῆς συνέσεως ὑπὲρ τῶν καλλίστων ἐν Κρήτῃ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐλπίδων, κεκτημένος δὲ τὸ ἀπαραίτητον εἰς ἀληθῆ κυβερνήτην ἀξίωμα, ὅπερ προσδίδει ὑπερηφάνεια ἤθους μὴ ἀναζητοῦντος ἐν ταῖς ῥύμαις τῶν πράξεών του τὸν ἔπαινον, καὶ ἂν ἔτι μὴ ἦτο τοιοῦτος ἀνὴρ ὁ εἰς Κρήτην ἀποστελλόμενος νέος ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος, πρὸ τῶν ὀμμάτων τῶν Κρητῶν περιβάλλεται καὶ ἀνάγκη νὰ περιβάλληται ὑπὸ τῆς αἴγλης, ὅτι κατέρχεται ἐκεῖ τῆς Μητρὸς ὁ ὑψηλὸς ἐντολοδόχος.

Ἀρκούντως, ὦ Κρῆτες, ἐσπαράχθημεν ἀπὸ τοῦ Μαρτίου τοῦ 1901 ἐν τῷ ἀγῶνι, ὃν διεξήγαγεν ἡ φιλαρχία ἐπισπάσασα τὴν προσοχὴν τοῦ Πανελληνίου περὶ τὸ μέγα πρόβλημα τῆς διπλωματικῆς μεγαλοφυΐας τοῦ Βενιζέλου. Τοιούτου ἀγῶνος ἡ ἐξακολούθησις θὰ σημαίνῃ, ὅτι εἴμεθα ἀναίσθητοι πρὸ συμφορῶν, οἵα ἡ τῆς Ἀγχιάλου, ὅτι οἱ Βούλγαροι καὶ οἱ Ρουμάνοι δὲν ἔχουσι ἐν τῷ ἀνθελληνικῷ αὐτῶν διωγμῷ τόσον πιστοὺς συμμάχους ὅσον αὐτοὺς τοὺς Ἕλληνας.

Νῦν ὑπὲρ τοῦ παντὸς ὁ Ἀγὼν πρὸς τοὺς ἀλλοφύλους. Καὶ ἡ ἐλαχίστη διάσπασις τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν δυνάμεων ἀφήνει ἀφύλακτον μίαν πλευρὰν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ πλήγματα τῶν πολεμίων. Ἀλλοίμονον, ἐὰν ὁ κραταιὸς Βραχίων τῆς Κρήτης καταπέσῃ ἀδρανὴς ὑπὸ τοῦ πυρετοῦ τῶν ἐρίδων. Ἀθωώσατε καὶ συγχωρήσατε τοὺς ἐνόχους, γεφυρώσατε διὰ τοῦ ἀετείου ὑμῶν βλέμματος τὰς κορυφὰς τῆς Ἴδης καὶ τῶν Λευκῶν ὀρέων πρὸς τὰς αἱματοβρέκτους πεδιάδας τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης καὶ ἔλθετε ἐδῶ πάντες περὶ τὴν ἀγωνιζομένην μητέρα εὐπειθεῖς εἰς τὰς θελήσεις της, ἵνα ῥιφθῶμεν ὁμοῦ πάντες μηδένα τότε φοβούμενοι εἰς τὸ στάδιον τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἥτις ἔσται ἡ κοινὴ δόξα, οἵα στέφει ἀεὶ τὸν Ἑλληνισμὸν ἡνωμένον καὶ ὁμογνώμονα!

Ἐκ τῆς λογοκρισίας.

ΠΕΠΕΙΣΜΕΝΟΣ!

Ἡ ἀνακούφισις ἡ παρεχομένη ἀμέσως εἰς
τοὺς ἀσθενεῖς διὰ τῶν καταποτίων Πὶνκ εἶνε
τοιαύτη, ὥστε ὅλοι ἐκεῖνοι, οἵτινες ἤρχισαν
τὴν θεραπείαν δὲν ζητοῦσιν εἰμὴ τὴν ἐξακο-
λούθησιν αὐτῆς, ἵνα φθάσωσι τὸ ταχύτερον εἰ
τελείαν θεραπείαν. Ἀρκεῖ μία ὀλιγοήμερο-
χρῆσις τῶν καταποτίων Πὶνκ, διὰ νὰ πεισθ
τις περὶ τῆς δραστικότητος αὐτῶν. Ἐκεῖνοι δ
οἵτινες πρὸ τῆς χρήσεως ἔδειξαν ἀμφιβολία
μετὰ τὴν χρῆσιν ὡμολόγησαν τὴν θεραπεία
των. Τοιαύτη ἦτο ἡ περίπτωσις τοῦ κ. Τα
σὶν Ἐφέντη, τελωνιακοῦ ὑπαλλήλου ἐν Σμύρ
νῃ, εἰκόνα

Ὁ κ. Τασὶν Ἐφένδης

«Ἔλαβον νὰ καταπότια Πὶνκ καὶ σπεύδ
νὰ κοινοποιήσω ἐγγράφως ἐκεῖνο διὰ τὸ ὁπο
ον ἄλλοτε ἀμφέβαλον. Ἐχρησιμοποίησα πρά
ματι ἐπί τινα καιρὸν τὰ καταπότια ταῦ
καὶ ἔκτοτε αἰσθάνομαι ἑαυτὸν πολὺ καλλίτερ
Παρετήρησα μὲν μεγάλην εὐχαρίστησιν,
αἱ δυνάμεις μου ηὐξήθησαν σημαντικῶς καὶ
ὅτι οἱ στομαχικοὶ πόνοι, οἱ ὁποῖοι μὲ ἐβασάνιζον πρὸ πολλῶν ἐτῶν, κατέπαυσαν τελείως. Ἤδη εἶμαι καλὰ καὶ εὐχαριστῶ τοὺς κατασκευαστὰς τῶν εἰρημένων καταποτίων, διότι μὲ ἀπήλλαξαν ἐκ τῆς νοσηρᾶς καταστάσεώς μου.»

Ἔστε πεπεισμένοι, ὅτι τὰ καταπότια Πὶνκ εἶνε ἓν ἐξαίρετον ἰατρικόν, συνιστώμενον ὑφ' ὅλων τῶν ἰατρῶν τοῦ κόσμου. Δὲν θὰ δυνηθῆτε νὰ εὕρητε παρόμοιον φάρμακον, ὅπερ νὰ δίδῃ καλλίτερα ἀποτελέσματα, προκειμένου νὰ καταπολεμηθῇ μία ἀσθένεια, προερχομένη ἐκ τῆς πτωχείας τοῦ αἵματος ἢ ἐκ τῆς ἀδυναμίας τοῦ νευρικοῦ συστήματος. Τὰ καταπότια ταῦτα δίδουν δυνάμεις, ὑποκινοῦν τὴν ὄρεξιν, διευκολύνουσι τὴν χώνευσιν, ὑποβοηθοῦσι τὸν σχηματισμὸν τῶν παίδων κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐπανορθοῦσι τὰς βλάβας, τὰς προερχομένας ἐκ τῆς ὑπερκοπώσεως. Πωλοῦνται εἰς ἅπαντα τὰ φαρμακεῖα πρὸς δραχ. 4,50 τὸ κυτίον ἢ δραχ. 24 τὰ 6 κυτία. Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι ἐν Ἑλλάδι καὶ Κρήτῃ Δαμαλᾶς καὶ Σα ἐν Πειραιεῖ. Διαρκὴς ἐν Κρήτῃ παρακαταθήκη εἰς τὰ ἑξῆς φαρμακεῖα: Θ. Σαουνάτσου ἐν Ρεθύμνῃ Γ. Γεωργιάδου ἐν Ἡρακλείῳ καὶ καὶ Ι. Τζαγκαράκι ἐν Σητείᾳ.

Τὰ γνήσια Καταπότια Πὶνκ φέρουν ἔξωθεν τοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν μὲ τὸ ὄνομα ἑλληνιστὶ τῶν κ.κ. Δαμαλᾶ καὶ Σας, ἔσωθεν δὲ τὴν ὁδηγίαν τῆς χρήσεως ἑλληνιστί.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚ ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ

ΜΙΑ ΑΞΙΟΣΗΜΕΙΩΤΟΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Μία 28έτις γυνή, ἥτις κατοικεῖ ἐν Τρικκάλοις, ὁδὸς Καρδίτης, ἡ κυρία Εὐθυμία Α. Ζώη, ἐθεραπεύθη θαυμασίως διὰ τῶν καταποτίων Πὶνκ. Ἡ θεραπεία της ἔκαμε παντοῦ μέγαν πάταγον, διότι ἦτο ἀσθενὴς ἐπὶ 4 ἔτη καὶ ἐνῷ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο εἶχε χρησιμοποιήσει πλεῖστα φάρμακα ἄνευ ὠφελείας τινός, ἐθεραπεύθη λίαν ταχέως διὰ τῶν καταποτίων Πὶνκ.

Τὴν θεραπείαν ταύτην μᾶς ἐγνωστοποίησεν ὁ ἐν Τρικκάλοις ἀνταποκριτής μας, ὅστις κατώρθωσε νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν κ. Εὐθυμίαν Ζώη καὶ νὰ λάβῃ παρ' αὐτῆς τὴν ἀκόλουθον πιστοποίησιν

«Εἶνε ἀκριβῶς 4 ἔτη, γράφει αὐτή, ἀφ' ὅτου ᾐσθάνθην τὰ πρῶτα συμπτώματα μικροῦ κρυολογήματος. Δὲν ἐφανταζόμην ὅτι τὸ μικρὸν τοῦτο κρύωμα ἠδύνατο νὰ ἔχῃ σοβαρὰ συνεπείας καὶ τὸ παρημέλησα ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς. Ἐν τούτοις ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἡ ὑγεία μου ἤρχισε νὰ κλονίζεται. Ἔχασα τὴν ὄρεξιν ἐχώνευον μετὰ δυσκολίας καὶ βαθμηδὸν ἐξησθένουν. Ἐπίσης ὑπέφερον ἐκ θαμβώσεων τόσων σφοδρῶν ὥστε ἤμην ὑποχρεωμένη νὰ κλείω τοὺς ὀφθαλμοὺς διὰ νὰ μὴ πέσω ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ κατὰ τὴν νύκτα ἀκόμη εἶχον συριγμοὺς τῶν ὤτων οἵτινες δὲν μὲ ἄφινον νὰ ἡσυχάσω. Ὁ ὕπνος κατέστη λίαν ἰδιότροπος. Ὑπέφερον πρὸς τούτοις ἐξ ἡμικρανιῶν, ἐκ νευραλγιῶν, καὶ ἐκ διαφόρων ἄλλων παθήσεων αἱ ὁποῖαι πολὺ μὲ ἀνησύχησαν. Κατὰ τὸ διάστημα τῶν 4 ἐτῶν ἠκολούθησα διαφόρους θεραπείας, ἀλλ' ἄνευ ἀποτελέσματος. Τελευταίως ἀναγνώσασα εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐφημερίδα «Ἀναγέννησις» μαρτυρίαν ἀτόμου, θεραπευθέντος ἐκ παρομοίας ἀσθενείας διὰ τῶν καταποτίων Πὶνκ παρεκινήθην καὶ ἔλαβον τὰ καταπότια ταῦτα. Εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένη ἐκ τοῦ φαρμάκου τούτου. Μοὶ ἐπανέφερε λίαν ταχέως τὴν ὄρεξιν, ἐτακτοποίησε τὰς χωνεύσεις μου, ἐξηφάνισεν ὅλας τὰς κακοδιαθεσίας μου καὶ ἐν τέλει μοὶ ἔδωσε ὑγείαν ἐξαίρετον.

Τὰ καταπότια Πὶνκ δίδουν γενικῶς λαμπρὰ ἀποτελέσματα. Ὅπως ἐθεράπευσαν τὴν